

REALITATEA

(SAU LUCRURILE AȘA CUM LE VEDEM CU OCHII)

ILUSTRATA

ABONAMENTE: Pe un an 350 lei;
pe 1/2 an 180 lei; pe 3 luni 100 lei.

APARE TOTDEAUNA DUMINECA
Sub Direcția unui Comitet

Redacția și Administrația:
Cluj, Str. Regina Maria, 36.

Preludiul Primăverii

„REALITATEA ILUSTRATĂ”
revistă săptămânală

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Cluj—str. Regina Maria Nr. 36—Cluj
Telefon 4-46
Pentru București: Calea Victoriei 39.
Telefon 63-92

PREȚUL APONAMENTULUI:

Pe un an întreg . . . Lei 350
Pe o jumătate de an . . . „ 180
Pe trei luni . . . „ 100

PENTRU STRĂINĂTATE:

Pentru America . . . \$5
Iugoslavia și Cehoslovacia . lei 500

Sub direcțiunea unui comitet
Secretar de redacție: N. Constantin

Refugiul negrilor

SE vorbește de un exod al negrilor din America și din Indiile occidentale în regiunea Nussaland din Africa. Doctorul negru Albert Thorne a alcătuit un plan de bejenie pe sub mână se zice sprijinit de guvernul englez sub protectoratul cărnia se află regiunea amintită mai sus.

Cum să ne lămurim faptul că miile de ființe de o altă culoare, pornesc din centrele civilizate în ținuturi virgine unde sunetul răgușit al fiarei nu a fost întrecut de sirena stridentă din șantier?

Să dăm oare dreptate celor cari, afirmând inferioritatea organică a acestei rase, pretindeau de acord cu lacomi neguțători de sclavi, că negrul nu se poate adapta culturii și că locul lui e, ori în pădurile opace, ori în târgurile unde comerțul de carne vie se practică rentabil?

Dar în universitățile din New-York și Londra, în bănci și pe catedre, găsim specimene dotate cu asemenea însușiri, ca și confrății albi. În industrie, în comerț și în artă am auzit de negri admirabili prin hărnicia, prin priceperea și talentul lor. Nu a fost oare premiat la Paris negrul René Maran, pentru un roman ce stărnise discuții? Nu stărnește ravagii pe continentul european Josephine Baker?

Dar dacă explicația aversiunii negrilor pentru civilizație, — pentru civilizația de aci și de dincolo de Ocean, — rezidă 'n altceva?

Progresele realizate de albi sunt mai mult în inițiere decât în adâncime. Am înfăptuit minuni în toate direcțiile acțiunii umane dar nu am izbutit să infiltrăm noblețea fapturii omenești. Din acest punct de vedere stăm pe acelaș plan cu celelalte rase.

În negri s'a trezit, însă, conștiința demnității umane. Jigniți de loviturile fizice și morale pe cari le-au suferit, ei își încarcă în vapoare capitalul cunoștințelor căpătate transplantându-l în țările virgine unde nădăjdiesc probabil să pună bazele unei comunități, fără formele noastre strălucitoare dar cu un mai dezvoltat respect al demnității omului.

Căci negri n'au avut decât de su-

feriți din partea albilor; în ferme și în uzine ei au purtat lanțurile, la propriu și la figurat.

Citiți romanul negrului René Maran, în care sunt ogândite suferințele și revolta lor amintiți-vă că în

marile orașe americane stănesc și acum placarde la tramvae pe cari stă scris: „Nu e voce pentru negri și animale”. — și poate vă veți explica pricinile exodului.

Ion Pas

BULETIN SĂPTĂMÂNAL

ÎN politica internă avem și astăzi aproape aceeași situație. Partidele în loc să se înțeleagă, se ceartă și acum, vorba românului, ca la ușa cortului.

Situația s'a mai înrăutățit pentru guvern prin faptul că și-a găstigit un dușman puternic în plus în credincioșii greco-catolici din Ardeal, cari nefiind mulțumiți cu legea cultelor, au proiectat procesiuni pe străzi în toate centrele mai mari.

Aceste procesiuni au fost contramandate numai după ce li s'au promis urgente schimbări înspre bine.

Adunările opoziției se (în lanț. Mai nou avut loc o mare adunare a partidului național țărănesc la Cernăuți, unde s'au prezentat în mare număr țărani din întreaga Bucovina dornici de a asculta cuvântul dlui Maniu. Guvernul se crede însă tot stăpân pe situație și la suprafață prea puțin impresionat de acțiunea uriașă a opoziției.

D. Titulescu încă nu s'a întors din străinătate și după toate probabilitățile va rămâne la procesul optanților, care se va debata în curând.

Un fapt interesant și demn de remarcat totodată este și gestul guvernului care în sfârșit a hotărât să achite despăgubirile evreilor cari au suferit pagube în urma întâmplărilor în legătură cu congresul studentesc dela Oradea.

O stare îngrijorătoare pentru guvern mai este creșterea șomajului în mod neobișnuit în țara noastră. Conform statisticelor sunt zeci de mii muncitori în șomaj în întreaga țară. Deși autoritățile din diferite localități au luat măsuri pentru ajutorarea muncitorilor, totuși sunt încă mulți nenorociți meritori de foame.

* * *

ZĂRELE din Sofia anunță că la întoarcerea dlui Titulescu în patrie, după ce se va opri la Belgrad, va pleca la Sofia, pentru a sta de vorbă și acolo cu oamenii politici și se va reîntoarce la București prin Ruscui.

* * *

ÎN chestiunea afacerii cu armele dela St. Gotthard situația e foarte încurcată. Presa mondială continuă a ataca în mod violent Ungaria pentru încălcarea dispozițiilor internaționale și pentru înarmarea în mod secret.

Interesant este faptul că însăși presa democratică germană a început a lua o atitudine potrivnică Ungariei, iar Mussolini pentru acoperirii complicității italiene încearcă o diversivone.

Tot pe această chestiune s'au făcut manifestații ostile la Viena împotriva Italiei, din care cauză se vor face interpelări în parlamentul italian.

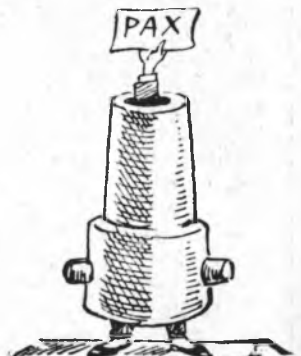
INDUSTRIE și COMERȚ

Motto: Avânt comerțului
JUSTIȚIA

Motto: Dreptatea e'n avere
RĂZBOIU

Motto: Victoria și apoi pacea
INTERNELE

Motto: Echilibristică de airc
COMUNICAȚII

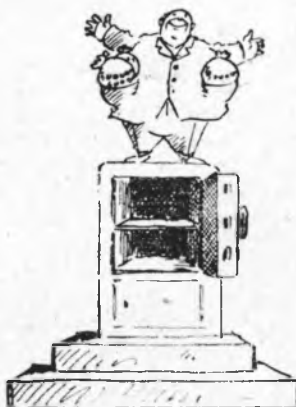

Motto: Incet, inoet, departe-ajun

Realitatea politică

Guvernele la noi și în toate țările

de F. Guncser
FINANȚELE

Motto: Banii n'au mires.

EXTERNELE

Motto: Tot ce e prea mult nu-i
sănătos

Lumea care râde și dansează

DE fiecare om care știe că suma unghiurilor dintrun triunghi este egală cu două unghiuri drepte, se găsesc cel puțin o sută care să cunoască în cele mai mici amănunte charlestonul și black-bottonul.

De fiecare om, care se gândește în mod serios la probleme de bună conducere a țării, sau la viitorul ei și la mersul normal al lucrurilor, se găsesc cel puțin o mie care să-și frământă mintea cu moda de iarnă, sau cu cea mai potrivită pălărie de primăvară.

De fiecare om, care contemplează frumusețea cerului, într'o noapte senină, există un milion, care să contempleze cu pasiune filmele de aventuri rulate pe pânza albă.

* * *

De bună seamă că cineva ne-ar putea întreba cu oarecare dojană: „Oare râsul, dansul, plăcerile distractive, cinematograful, grija de a te îmbrăca frumos și gingaș, sunt nelalocul lor? E dator omul să se afunde în plicticosul studiu al geometriei și astronomiei? Suntem obligați să admirăm fără încetare numai frumusețea naturii?”

Nu, aceasta e părerea noastră iubii cititori căci noi știm prea bine că viața e scurtă, în vreme ce suferințele și necazurile sunt mari. Deaceia socotim drept o adevărată blagoslovire darul de a râde și de a uita.

Dar nu trebuie să pierdem din vedere că omul, în primul rând, este o ființă gânditoare. El nu este asemenea paseri din văzduh care nu mai are nici o obligație, după ce și-a pus ouăle, în cuibul altei paseri.

* * *

Omul este născut pe pământ pentru o muncă serioasă, pentru înălțarea geniului său, pentru înfrumusețarea pământului, care este grădina lui și cea mai prețioasă avere pe care o are.

Din aceasta rezultă că nu dansul, mâncarea împodobirea exagerată o

Ilustrația noastră, în care luna și Soarele străbat drumul lor răzând, înfățișează veselia și lipsa de griji acelor cari au moștenit pământul.

Râsul la timpul său este foarte folositor, căci este sănătos, dar nu înseamnă că trebuie exagerat.

Cugetarea serioasă și meditarea în singrătatea sunt mult mai importante. Civilizația se întemeiază pe cugetare.

Mulți cameni consumă cea mai mare parte a energiei lor cu picioarele și nu cu creierul.

chemarea de seamă a unei ființe omenești, care își înțelege rostul pe pământ, ci **CUGETAREA**.

Izbânda în viață, singurul lucru, care merită atențiune, iese în calea acelor cari cugetă și nu a acelor cari se odihnesc, în orele de după amiază, pentruca seara să fie prețioși spre a reincepe iar dansurile și petrecerile.

* * *

Froude a scris: „Intrăm în lume singuri și tot singuri o părăsim.” Nimeni nu poate spune câtă vreme am fost singuri, înainte de a veni pe pământ și câtă vrem va dura această singurătate, după ce vom părăsi planeta. Dr. Cadman e de părere că pământul va mai trăi încă un milion de ani, înainte de a sosi ziua judecării. Aceasta e un timp prea lung, spre a sta singuri în mormânt și trebuie să ne îngrijim din vreme pentru această solitudine.

Să ne amintim de cuvintele lui Cicero care a spus: „Nimeni nu este odihnit de cât atunci când se odihnește pentru totdeauna, sau nimeni nu este în singurătate, decât atunci când ese singur cu el însuși.” Omul în repaus are vreme să cugete și când e lăsat singur gândurile sale curg în liniște.

Mulțimea care râde, se imbulzește

prin sălile de charleston, ar trebui să înțeleagă că această petrecere nebunească, oprește cugetarea și că localurile pline de veselie nu stimulează decât gânduri inferioare, căci și muzicile mânate de electricitate, ar putea dansa charlestonul.

* * *

Suntem la începutul anului 1928 și e bine să ne amintim că omul nu trebuie să-și înceapă viața în petreceri. Nimic nu este mai solemn decât fața unui nou născut, care pare că-și dă seama de ceea ce îl așteaptă, în viața sa.

Pliniu scrie: „Râsul, chiar și de o clipă, nu i se dă omului decât după a patruzecia zi, dela nașterea sa.”

Multe mame socot că copilul râde după o săptămână. Se înșală, deoarece consideră unele încrețituri ale feței, drept o formă de râs. Fiecare copil își petrece cele dintâi patruzeci de zile, într'o seriozitate deplină. Deaceia fiecare om ar trebui să-și petreacă patruzeci la sută din viața sa, în solitudine și în cugetare.

Râsul își are și el însemnătatea sa în viață. Dante, în **PARADISUL** său, vorbește despre „Zimbetul Universului.” Pământul pe care ne găsim nu este însă un paradis. Există

„Râsul nebunilor este ca foșnetul spinilor sub călcâi.”

pe dansul mai multă sărăcie de cât bogăție, mai multă ignoranță de cât adevăruri cunoscute, mai multe griji decât bucurii.

Omul, care are valoare, nu-și petrece viața în râs, nu-și petrece viața în dansuri nekunești, în plăceri, în desfătări deșarte, sau în alte preocupări fără rost. Este timp și pentru râs, este timp și pentru plâns, în această scurtă vreme ce trăim, dar majoritatea timpului trebuie să ni-o petrecem în seriozitate.

Nimic nu este mai inveselitor de cât râsul inimos. Și deși Chesterfield a scris fiului său: „Numai cei vulgari râd, pe când oamenii bine crescuți zimbesc doar”, noi suntem de părere că râsul are ceva sănătos într'insul.

Dar râsul necugetat este mai mult al tinerilor. Pericit cu adevărat e acela, care-și poate păstra râsul pentru sfârșitul zillor sale. Râsul iluminează spiritul și omoară germeii răi, cari mânăncă trupul. Dar în viața modernă să exagerează prea mult râsul și importanța lui și mulți ajung să-l facă repulsiv. Cât de caraghios este căd, întâlnindu-se două femei, izbucnesc în râs, fără nici un motiv. Și cât de nelacolul lor par oamenii, cari râd cu hohote, când li se spun lucruri fără însemnătate.

Oaspeții la masă dacă nu au râs destul, gazda casei nu și-a făcut datoria!

* * *

Un proverb vechiu, cunoscut aproape în toate limbile, spune: „Cel caro râde mai puțin, râde mai bine.”

În toate limbile se spune că cel care râde la urmă, râde mai bine.

Cei care-și pierd toată ziua așteptând mereu orele de petrecere și de haz să nu uite că acela care nu râde prea mult și care-și cheltuiește timpul, atunci când e tânăr, cugetând, la sfârșit va râde mai bine de cât toți.

Olimpiada de iarnă la St. Moritz

LA St. Moritz s'au intrunit la 11 Februarie, spre a participa la Olimpiada de iarnă sportivi din toate țările. Rezultatele n'au corespuns așteptărilor și pronosticurilor. De vină a fost timpul care tocmai în ziua aceea a fost mai călduros decât trebuia. De asemenea un vânt puternic a stricat toate cal-

culele favorizând pe unii concurenți în dauna altora.

Bineînțeles că Suedia, Norvegia și Finlanda au fost țările clasificate întâi pentru că de acolo ne-au venit patinele și sky-uri.

Echipa noastră, formată la Institutul Național de educație fizică, deși tânără încă s'a prezentat destul

Trenorul englezilor n'are alt gând decât să-și observe oamenii și să-i tot dascălească — un străin l'a întrebat: „How do you like the Piz-Palu”? Cum vă place Piz-Palu? Atunci acesta ripostă, fără să se uite la convorbitorul său: „I never saw him playing!” (Nu l-am văzut niciodată jucându-se).

Învingătoare în patinajul artistic, la jocurile olimpice, Sonja Henie, Norvegia

Mulțimea urmărind întrecerile sportive ale olimpiadei

Orice lucru trebuie să-și aibe rostul, motivarea, toate trebuiesc făcute la timpul lor, copilăria să fie plină de râs, tinerețea să fie veselă, maturitatea trebuie să fie serioasă, iar bătrânețea — când munca s'a isprăvit și viforul vieții a trecut — zimbitoare.

* * *

„Singurătatea este tot atât de necesară imaginației, după cum societatea o trebuincioasă bunei creșteri.” Spune Lowell. Iar Goethe spune: „Talentul sporește în singurătate, iar caracterul în vălmășagul vieții.” În vălmășagul vieții însă, tinerii se bucură, dansează, râd, cântă și nu fac decât să petreacă și astfel n'au vreme să-și formeze caracterul. Cu atât mai mult simțim cu toții lipsa reculegerii și a concentrării gândurilor.

Nu nita niciodată cugetarea, lectura și meditația. **IN SINGURĂȚATE** — dacă vrei ca la sfârșitul vieții să te găsești într'o situație mai bună, decât acei care-și pierd toată vremea dansând, schimonosindu-se și petrecând fără rost.

de onorabil și am avut concurenți români cari au figurat în rândul al patrulea.

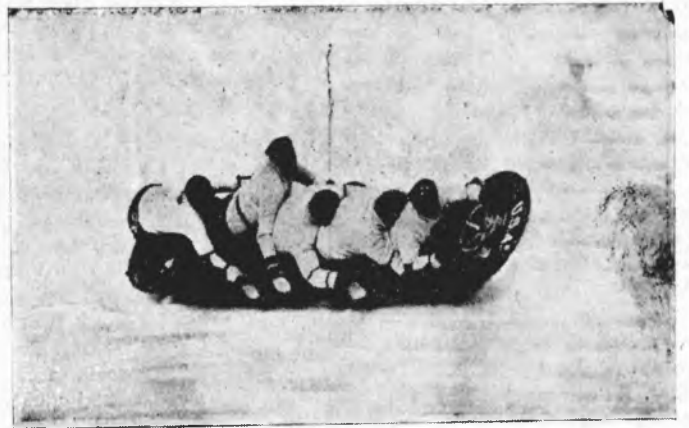
Diu punctul de vedere al revistei noastre deosebit de interesant este descrierea însoțită de caricaturi pe care o face desenatorul Derso.

„În hotelul de presă St. Moritz, unde s'au adunat peste 300 de repartiri sportive din toate țările, s'a ridicat, drept simbol, un steag comic, având pe dânsul desenat o rață. Se pare că acest simbol a fost nenorocos căci rața voia să innoate și atunci au venit apele, zăpada și gheața s'au topit.”

* * *

St. Moritz e pentru milionari! Se pare că aceasta a fost parola, căci altfel nu ne putem închipui rostul acestor prețuri enorme! Unul dintre membrii echipei canadiene de hockey, pe gheață, a văzut un măr într'o vitrină. Și a intrat în magazin ca să-l cumpere. 60 de cents! (80 de lei). Nu, spuse acesta, pentru prețul ăsta, acasă capăt un sac mare plin!

Gillis Grafstrom, Suedia, campion olimpic în patinajul artistic pentru domni

Echipa americană de bobsleigh, invingătoare la jocurile olimpice, în timpul trecerii la curbă

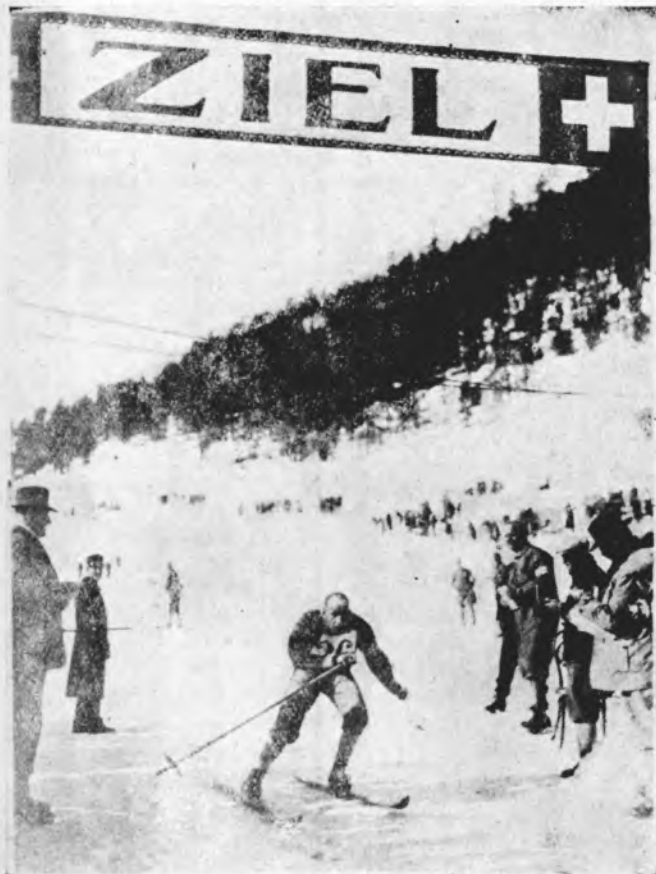
EBONITUL FABRICA DE TOCURI DE SCRIS
București Bdul Elisabeta N° 57
Secțiune specială pentru reparat orice sistem de tocuri.

Olandei poate să plătiască, Rothschild de asemenea. Contele de Alba numai puțin, în același fel directorul general al lui Royal Dutch și tot asemenea Fritz Oper. Ceilalți: vă rog, n'au decât să citească maxima de mai sus

De aceea se poate vedea la start și la sosire adunate capete interesante și cătuș de puțin banale. Reemtsma din cunoscuta fabrică de țigarete, Citroen, Hennessy, care totodată e fabricant de coniac și ambasador francez în Elveția; toți oame-

Thulin Thoms face un salt cu sky-ul de 70 m.

John Gröttunbraaten (Norvegia) învingător pe distanța de 18 km, trecând la sosire

Norvegianul Ballangrud învingător în cursa de 5000 metri pe gheață parcursă în 8 minute 50,5 secunde

nii Ligei Națiunii, și mareșalul Paulucci di Calboli, ochiul lui Mussolini la Geneva.

Cel mai frumos de bună seamă este Prințul Nicolae al României. Dânsul și aghiotantul său sunt îmbrăcați în haine de sky albastre ca cerul, adevărați maeștri ai furnizorilor Curții Regale. De la distanță se poate vedea că acolo se găsește un prinz de sânge. Se spune că acesta e și scopul acelei haine albastre ca cerul.

Pe câtă vreme soțul principar Heinrich are mustața și barba ro-

șie și după părerea mea modestă se potrivește foarte bine titlului de „șoț principar”.

Umblă pe aci și o mulțime de stele de cinematograf.

Stele ale ecranului se găsesc pretutindeni unde se adună luxul și mișcarea. Ele formează a doua garnitură în confecționarea „lumii mari”. Prezența lor este în oarecare măsură plusturel democratic de care are nevoie astăzi aristocrația de naștere, de rang și de avere.

Bineînțeles că atâtea mărimi „co-

Norvegianul Sigmund Rud campionul în saltul cu sky

Per Hedlund (Suedia) învingător în alergarea de durată pe distanță de 50 km.

Oameni renumiți la St. Moritz și pălăriile lor

Lordul Northek renumitul skeletonist, ca un cavaler din Evul Mediu

Santos Dumond aviatorul cu șapca torul cu șapca basca

Lord Seabrooke vrea sa fie luat drept samoez

Doctor Diem, conducatorul grupului german poartă șapcă de sky

Antrenorul Canadienilor, care poartă pălărie rotundă spre a fi deosebit de ceilalți

„frumosa zăpadă“ o inobilează în mod evident. Am și adus în camera mea un negativ acut în această materie plastică prin căde-

rea Elisabetei Bergner cea mare. în zăpadă. Din nenorocire în odia mea s'a topit —!

BCU Cluj / Contra University Library Cluj

Soțul princiar Heinrich al Olandei joacă Kurling cu multa pasiune cutul banchar este un patineur neobosit

Santos Dumond, primul sburător în Europa, și-a rupt brațul — bineînțeles în sporturile de iarnă

Prințul Nicolas al României cu ski-urile, la St. Moritz

St. Moritz al milionarilor
In ziua de desohidere un loc la tribuna costa 1600 lei dar...

existen și leouri mai ieftine

(15) J. H. Rosny

Roman din timpurile preistorice tradus de N. C.

PARTEA II.

CAPITOLUL VI.

In căutarea lui Gaw

Alergără multă vreme, când pe pământul răsunător, când prin mlaștină sau prin ierburile șuierătoare, când prin măcămășuri sau turbării, când ureând coaste când coborînd cu toată iuteala. Cu mult înainte ca soarele să ajungă în mijlocul cerului, dânsii câștigaseră o înaintare de șase mii de coți. Adesea nădăjduiau că dușmanul va înceta urmărirea, dar când ajungeau pe culme, vedeau mereu hațta îndărjtită a Măncătorilor de Oameni.

Dar Gaw slăbi. Rana sa nu încetase să picure sânge. Uneori nu era decât un firușor subțire: se părea că ori cât de mare goana, rana s'a închis; dar mai apoi, după câte o șofortare mai mare, sau vr'un pas greșit în vr'un hop, lichidul roșu începea să țîșniască. Întâlnind în cale plopi tineri, Naoh alcătui un gomotoc de frunze; dar rana, sub oblojială continua să sângereze; încetul cu încetul, iuteala lui Gaw sa micșoră, ea se făcu egală apoi mai mică decât aceea a Kzammilor. De fiecare dată acum când fugarii priviau îndărăt, vedeau că înaintașii Kzammilor câștigau teren. Și fiul Leopardului, se gândia plin de mânia, că dacă Gaw nu se va întări, vor fi ajunși mai înainte ca ei să poată sosi la turma Mamuților. Dar Gaw nu prindea puteri; întâlnire o colină, pe care el o sui cu multă greutate; iar în vârf, cu picioarele tremurătoare, cu fața de culoarea cenușie, cu inima sfârșită, el șovăi. Și Naoh întorcându-și ochii către ceata săbatică, care începea să suie coasta, văzu cât de mult depărtarea se scurtase.

— Dacă Gaw nu mai poate să alerge, spuse dânsul cu voce aspră, Măncătorii de Oameni ne vor ajunge mai înainte de a sosi în fața Fluviului.

— Ochii lui Gaw s'au întunecat, urechile sale țiuiesc ea greerii mormură tănărul războinic. Fiul Leopardului să-și continue singur fuga, Gaw vrea să moară pentru Foc și pentru Voivodul său.

— Gaw nu va muri încă! Și întorcându-se către Kzammii, Naoh scoase un strigăt puternic de războiu, apoi luând pe Gaw în spinare, reluă goana. La început îndrăzneala lui mare și mușchii lui sa puternică îi îngăduiră să-și păstreze distanța. Pe pământul povârnat saria, dus de greutatea lui. Picioarele sale, mlădioase ca ramurile de frasin, puteau să susțină această prăvălire ne-curmată. În josul colinei însă, răsufllarea i se iuți, picioarele i se îngreuiară. Fără de rana care-l ardea încă în adânc, fără lovitura de măciucă în cap, care-i făceau urechile să-i țiuie, ar fi putut, chiar cu Gaw în spinare, să întrecă pe Măncătorii de Oameni, cei cu picioarele scurte și obosiți de cursa lungă. Dar el își întrecuse forțele; nici un animal pe întreaga câmpie, sau printre ierburi, n'ar fi putut duce o povară atât de grea și atât de obositoare... Acum, neîncetat distanța care-l despărția de Kzammii descreștea. Auzia pașii lor șgârind pământul și sărind; în fiecare clipă știa cu cât se apropiau: se găsiu la 500 de coți, apoi la 400, apoi la 200. Atunci, fiul Leopardului puse pe Gaw jos pe pământ, și cu ochii rătăciți, avu o ultimă șovăire.

— Gaw, Fiul Saigei, spuse dânsul în cele din urmă, Naoh nu te mai poate duce dinaintea mănătorilor de oameni!

Gaw se ridicase. Dânsul spuse: — Naoh trebuie sa parăsiască pe Gaw și să salveze Focul.

Amețit cum era, căci, cu toata smucitura, dânsul dormise pe umărul Voivodului, se scutură, întinse brațele și Kzammii, ajunși la 60 de coți, ridicau sulitele spre a începe lupta. Naoh, hotărît să nu fugă decât în ultima clipă, le stătu împotriva. Cele dintâi proiectile sbârmairă; Aruncate de prea departe, cele mai multe cădeau la pământ, fără să ajungă până la Ulhamrii; una, singură, atingând pe Gaw la picior, îi făcu o rană tot atât de ușoară ca și un ghimpe

de măciuc. Răspunzând, Naoh atinse pe cel mai apropiat dintre Măncătorii de oameni; apoi, străpuse pântecul unui luptător care înainta, ou salturi repezi. Această ispravă îndoită, produse turbare pe între vâjmașii înaintași. Șoasera răcnete înspăimântătoare, apoi se opriră spre a aștepta întăriri.

Acest răgaz fu pielicnic Ulhamrilor. Întepatura părea că a redoptat pe Gaw. Cu o mână încă slabă, apucase o țepă și o rotia deasupra capului, așteptând ca dușmanii să fie la o depărtare potrivită. Naoh, văzând acest gest, întreba:

— Gaw a recășigat puteri? Să fugă atunci... Naoh va întârzia urmărirea...

Tănărul luptător șovăia, dar Voivodul spuse iar cu o voce poruncitoare:

— Pleacă!

Gaw începu sa fugă, cu pași la început greoi și șovăitoci, dar mai apoi tot mai puternici. Naoh se dădea îndărăt, domol și infrișător, ținând în fiecare mână câte o lance, așa încât Kzammii șovăiau. În cele din urmă conducătorul lor hotări atacul. Sulitele șuierau, oamenii săriră. Naoh mai cprî în goana lor doi războinici și câștigă teren.

Apoi urmărirea reîncepu. Gaw, uneori își regăsia puterile, uneori lancezia, cu mușchii muiați cu suflarea aspră. Naoh îl țara de mână. Cu toate acestea Kzammii se țineau mereu de el. Îi urmăriau într-o goană întetită, fără grabă, înerezători în rezistența lor. Iar Naoh nu-și mai putea duce tovarășul. Oboseala mare și frigurile îi făcea rana mai apăsătoare; capul său era plin de zumzet; și pe deasupra își mai și sdrelise piciorul de o peatră.

— Gaw trebuie să moară! Repeta mereu tănărul războinic. Naoh va spune că s'a luptat cum trebuie.

Întunecat, Voivodul nu răspundea. Asculta pașii dușmanilor. Din nou aceștia ajunseră la două sute de coți, apoi la o sută, în timp ce fugarii urcau o colină. Atunci Fiul Leopardului, strângându-și toată energia, menținu depărarea, până în vârful ridicăturii. Și acolo, aruncând o privire către apus, cu pieptul palpîtând și de-nădejde, el strigă:

— Fluviul cel Mare... Mamuții!

Apa cea întinsă era acolo, oglîndindu-se printre plopi, salci, frasinii și arini; turma era și ea acolo, rădăcinele și copacii tineri. Naoh se prăvăli, tărînd după sine pe Gaw, într'un avânt, care-i făcură să câștige peste o sută de coți. Era ultima șofortare. Pierdură această slabă înaintare, căci Kzammii scoaseră strigătele lor de războiu...

Când două mii coți separau pe Naoh și pe Gaw de vârful movilei, Kzammii erau destul de paroupe ca să poată să-i atingă cu sulita. Își păstrau pasul lor egal și scurt, cu atât mai siguri de a ajunge pe Ulhamrii, dacă-i vor împinge în turma de mamuți. Ei știau că aceștia, cu toată nepăsarea lor pașnică, nu îndurau măci o prezență străină; așa dar îi vor strivi pe fugari.

Totuș următorii aveau grije să se apropie; se auzia acum suflarea lor, și mai erau o mie de coți de străbătut! ... Atunci, Naoh scoase un geamăt lung și se văzu un om eșînd din pădurea de platanii; apoi unul dintre animalele uriașe își ridică trompa, sbierând strident. El se repezi, urmat de alți trei, drept către Fiul Leopardului. Kzammii, zăpăciți și mulțumiți, se opriră: era destul să aștepte retragerea Ulhamrilor, să-i înconjoare și să-i nămiească.

Intre acestea Naoh continuă să alerge cam vre-o sută de coți, apoi, întorcând către Kzammii fața lui trasă de oboseală și ochii săi strălucitori:

— Ulhamrii au făcut alianță cu mamuții. Naoh își bate joc de Măncătorii de Oameni.

Pe când vorbea, Mamuții șosiră; spre mirarea nesfârșită a Kzammilor, cel mai mare își puse trompa pe umărul Ulhamrului. Iar Naoh continuă:

— Naoh a luat Focul. A doborât patru războinici în tabără; a doborât alți patru în timpul urmării...

Kzammii răspuseră printr'un ulet de furie, dar fiindcă Mamuții înaintau încă, se dădură înapoi în grabă, căci, ca și Ulhamrilor, nu le trecuse prin minte că omul ar putea lupta cu aceste oarde năprasnice.

(Urmarea în numărul viitor)

HAZURI

LOGIC

Domnul profesor își face siesta, după munca obositoare dinaintea amiezii. Copilul lui de 6 ani îl turbură: „Spune-mi tată din ce pricină a murit Marea Moartă?”

„Nu știu băiete.” Cinci minute pauză. — „Tăticule, spune-mi unde pleacă toate visele, când te deștepți?”

„Nu știu copilule.”

„Figură dezamăgită din partea băiețului și o scurtă tăcere...”

„Tată, de ce peștii au așa mulți solzi?”

„Nu mă întreba așa de multe, îți spun că nu știu.”

„Ei, tăticule, cine te-a făcut pe tine profesor?”

Bib Boob la lucru

MARY Langdon, fika unui milionar din Chicago, eșia din baie. S'a acoperit repede cu halatul japonez, cusut din mătase, și a apăsât pe butonul soneriei.

A așteptat, dar n'a venit nimeni. „Ce înseamnă asta?” — se întrebă Mary Langdon. „Altă dată când sunam năvăliau în camera de baie toate cameristele, cu ploconeli până la pământ, și acum nimeni!”

Mary și-a băgat piciorușele roz în pantofiori și a eșit din baie. O tăcere de moarte domnia în tot palatul. Nici o umbră, nici o șoaptă. Enervată, și chiar speriată, Mary

— Vă rog să-mi spuneți cine sunteți?

Tânărul, îmbrăcat cât se poate de corect, cu o înfățișare din care radia energia, s'a ridicat în fața tinerii fete și inclinând capul, spuse:

— Sunt Mike Brown.

— Detectivul? întrebă Mary surprinsă.

— Chiar el, — răspuse zâmbind tânărul.

— Și ce prilej, vă aduce la noi?

— Vreau să vă apăr. Sunteți în pericol.

— Din partea cui?

— Ați auzit vrădată domnișoară,

S'a acoperit cu halatul japonez și a apăsa pe butonul soneriei

se gândia ce poate să însemne aceasta.

A intrat în dormitor: nici aici nu era lipenie de om.

În sfârșit, în salon, tolmănit într'un fotoliu a observat că se afla un domn străin, care pufăia, foarte liniștit, dintr'o lulea.

Mary a dat să se apropie de străin, dar amintindu-și că, în afară de halatul de baie, nu mai are nici o haină pe dânsa, s'a retras grăbită înapoi.

— „Imbrăcați-vă vă rog repede, și reîntrați aici!” — a spus domnul cel străin.

Mary a răspuns cu oarecare indignare în voce:

— „Nu vi se pare că sunteți prea îndrăzneț?”

— Să lăsăm deoparte excesul de politețe — a răspuns tânărul — căci e vorba de lucruri de mare importanță. În propriul dumatăle interes, te rog să-mi ascuți sfaturile!

— Sfaturile?...

Mary, neobișnuită cu asemenea apostrofări, se îndreaptă brusc spre străin și cu tonul cel mai energic îl înfruntă cu vorbele:

de Big Boob?

— Da, răspuse Mary pândind ușor. E vorba de acel mulatru barbar, care terorizează întregul Chicago?

— Da, domnișoară, vreau să vă apăr împotriva acestui sălbatic răpitor de femei. Regele negustorilor de carne vie, vă urmărește.

— De unde știți aceasta? întrebă Mary, tot mai îngrozită.

— Priviți în jur. Big Boob a știut să înșele părinții Dv. și sub pretextul unei întâlniri cu un vechi prieten, să-i îndepărteze de acasă. A falsificat apoi o scrisoare, ca făcând în numele tatălui dumatăle, ordonând personalului de serviciu, să se prezint la vizita medicală. Au plecat toți. Dumneata ai rămas singură în baie. Așa este?

— Adevărat!

— Ați sunat zadarnic?

— Da, dar de unde știți toate acestea?

— Datorită numai întâmplării: am urmărit niște străini, am auzit câteva cuvinte șoptite în limbajul lor, și am înțeles totul. Acum sunteți în apărarea mea, îmi convine chiar faptul că lipsesc toți de acasă.

— De ce aceasta?

— Pentrucă sunt sigur că Big Boob, va veni după dumneata.

— Și ce trebuie să fac?

— Imbrăcați-vă și lăsați-vă furată. Să nu aveți nici o teamă. Voi fi mereu în apropierea Dv. Nu vi se va întâmpla nimic.

— Totuș mi-e frică.

— Fiți curajoasă! Astfel îmi dați și mie o mână de ajutor. Nu e destul să prind pe Big Boob singur. Vreau să descopăr banda lui întregă. Dacă îmi dați o mână de ajutor, slujiți un interes general.

N'au așteptat multă vreme, ca Big să sosiască. În puține minute fata era legată și culcată, în automobilul care aștepta la poartă.

Dar Big Boob nici nu visa că marele detectiv Mike Brown era pe urmele sale.

Mary s'a trezit într'o cameră mică și simplu mobilată. Pe când o deslega, Big Boob i-a făcut un compliment, relativ la frumusețea și eumintența ei.

— „Sunt Big Boob! Te bucuri?”

Mary, cu buzele împietrite de spaimă, tăcea, tăcerea morții. Farsa lui Big Boob care se dase drept detectivul Brown, izbutise perfect. Desigur că nimeni nu s'ar fi așteptat la alăta îndrăzneală, din partea unui om.

Big Boob spuse:

— Îmi place, mai mult decât oricare ală femeie. Ești frumoasă, și n'am să te vând. Te voi duce într'un bar să dansăm... vom bea împreună câteva pahare, și apoi ne vom înapoi acasă. Te iubesc, și te vom păstra...

Mary îl privia cu ochii plini de groază. Dar mulatru, așintindu-și asupra ei privirea plină de foc, îi înfrânse voința. Mary fu cuprinsă de un somn greu... Nu mai avea nici o putere... Big Boob hipnotizase pe tânăra fată.

El nu hipnotizase însă și pe tânărul, care urmăria toată manevra lui Big Boob.

Din întâmplare — întâmplările

Un domn în smoking a sărit asupra mulatruului

vieții sunt atât de capricioase — Big Bobb dacă mințise dându-se drept detectivul Mike Brown, spuse, fără să știe, un adevăr: marele detectiv american îl urmăria cu adevărat.

Mike Brown — în plimbare — trecuse prin fața palatului, în care locuia Miss Mary Langdon, când văzuse, oprindu-se aci, automobilul lui Boob. S'a oprit și dânsul și dela

distanță a urmărit întreaga scenă. S'a luat după automobil și a ajuns astfel până la etajul al II-lea al casei, unde se refugiase Big Boob. În fața ușii de fier, îndărătul căreia acesta dispăruse, a așteptat câteva timp și apoi, cu o unealtă mică. — un passe-par-tout — a descuiat ușa.

A dat de un antreu, sărăcăcios mobilat, și s'a ascuns aci într'un unghier întunecos, de unde a auzit toată convorbirea, urmată între fată și barbarul mulatru.

După o pauză scurtă, glasul mulatruului, care poruncia nenorociei hipnotizate, se auzi din nou:

— Ascultă-mă! Iți vei așeza părul și hainele și vei veni cu mine, prelăcându-te că mă iubești! Ai înțeles?!

Un glas, ca din vis, răspuse un „da” tremurător.

În Western Muzic Hall, din Chicago era veselie mare. Îndeosebi s'au remarcă un mulatru puternic și partenera sa, o fată tânără, palidă, dar nespuse de frumoasă: dansau împreună.

Nu peste mult timp, un domn în smoking a sărit ca un tigras asupra mulatruului. A urmat o luptă aprigă între ei. Femeea a căzut leșinată la pământ.

Sfârșitul?

Domnul în smoking era Mike Brown, mulatru Big Boob, iar tânăra fată era Mary Langdon, pe care banditul, în stare de hipnoză, o dusese la dans.

Avea nevoie să danseze cu ea, în fața lumii, pentru ca astfel, groaznicul comerciant de carne vie, să poată face reclamă marfei sale. Big Boob nu iubia decât banii și înțelegea să facă o afacere bună din prada sa.

Mulatru n'a putut fi arestat. Cu o putere herculeană a dat la o parte pe toți agenții căi i-se puseră în cale și, eșind din local, a reușit să se piardă în întunericul nopții.

Tovarășii săi au căzut cu toții în

ÎNCERCĂRI LITERARE

Nenoroc

Pe pălăria mea de paie
S'a rătăcit un biet gândac,
Ce sta încremnit la soare,
Sclipind în raze ca un ac...

Măntind s'o iau, ea dă din aripi
Și saltă 'n câmpul parfumat...
Avui și eu noroc odată,
Dar când să-l prind a și sburat...

Neculai Gh. Mihăescu
Râmnic

„Să știi că lighioana asta
E-ducătoare de noroc!” —
Imi zise un amic, pe care
Il cred de-atuncia „prooroc”...

*) Din volumul de versuri „Lică-
riri”, ce va apare în primăvară.

Pustietate

I.

În odăița mea săracă
Stau singur eu și-mi deapăn gândul.
Afară-i negură și plouă —
E toamnă — rece suflă vântul.

II.

Și nu știu cum se lasă'n suflet
O dureroasă duioșie,
Un dor de vremile frumoase
Ce veșnic n'or să mai revie.

III.

Cum cade frunza de pe ramuri
Și triști rămân copacii goi,
Când ni se duce tinerețea
Tot astfel rămânem și noi!

IV.

Și când privim în urma noastră
Atâția ani de zile stinși, —
Ne pomenim cu ochii'n lacrimi,
De tristo 'nfiorări cuprinși.

V.

Nu plângem vremea, dar ne doare
Că vremea- ceea s'a trecut
Și n'am luat seama, că viața
Avea pe-atunci un scurs plăcut.

VI.

Azi când ne știam atât de-aproape
Do cripta recelui mormânt,
Zadarnic mâinile ne frângem —
Că-i stins al inimii avânt.

VII.

O floare care nu-și desvoltă
Potirul ei în primăvară,
În urmă-i do prisos să'ncerce,
Căci frigul iernei o doboară.

VIII.

Așa pieriră câte unul,
Frumoșii ani ai vieții mele,
Cu ochii prinși de'ntunecare,
Cu mintea rătăcită'n stele.

IX.

Trăind, m'am chinuit. Aievea
Vieții nu-i găsiam un rost —
Chimera m'a atras și veșnic
În căutarea ei am fost!

X.

Azi înțeleg deșertăciunea,
Dar o târziu — Și-i trist să știu
Că viața-mi fu o slabă punte
Din leagăn până la sicriu!...

Paul Lișteveanu Cristian
Graiova

Vară în timpul iernii: pe câtă vreme în Europa Centrală și Orientală bănuie gerul aspru al iernii, pe strandul din Madeira (o insulă portugheză la vr'o 700 de km. de coasta Marocului), lumea face cu a de soare. Madeira e o insulă mică de 55 de kilometri lungime și 24 kilometri lățime cu munți cari ating înălțimea de 1200 de metri. Locul e frecventat mai ales de oamenii bogați, pentru că viața e foarte scumpă aci

Cea mai nouă senzație în Egipt: cursele cu cămile. Acestea se fac exact ca și cele europene de cai

O serbare japoneză în timp de ploaie, într'un parc public din Tokio. O privelișta nitorească înfățișează multele umbrele de hârtie, care se prezintă ca niște ciuperci fantastice

Ferechea dansatoare Karinska și Rilber la scala din Berlin, dansul morții

**Epopoe din codrii seculari ai
Siamului.**

**Regisor: Căpitan Meriam C. Cooper.
Fotograf: Ernest B. Schoedsack.**

Nici un nume de artist, nici o stea a ecranului nu figurează pe afişul sau în titlul care anunţă această operă cinematografică. Pentru că de fapt filmul „Chang” nu este o exhibiție de temperamente amețitoare ale frumoaselor și fermecătoarelor dive și nici ale ultimelor toalete artistice. Nu există în acest film un erou sfâșietor de inimă, nici un ideal al fetelor de pension.

Căpitan Meriam Cooper e cunoscut în lumea cinematografică de vre-o zece ani. Coilalt e un american, care după ce a fost marinar, capitan de aviație, și a participat în mod efectiv la diferite războaie, s'a apucat de film acum pentru prima dată.

Și totuși cei doi au creat filmul înțelegerii și curajului omenesc, filmul care are drept eroi principali pe indigenul Kru din tribul Lao, trib care trăiește în veșnică luptă cu fiarele, în pădurile sălbatice ale Siamului.

Timpul pentru pregătirea fotografiilor a ținut un an și jumătate.

Noi, când admirăm minunile din acest film, nu vedem și pe regisor, gata cu arma la ochi, spre a ucide tigrul dac'ar vrea să se repeadă asupra eroinei. Se înțelege însă că, atunci când a fost făcut, oamenii aveau nevoie de judecată rece și de mână sigură, pentru că în orice moment să poată veni în ajutor. Neglijența unei singure clipe ar fi însemnat moartea amândorora.

Turmele de elefanți sălbatice au fost filmate de Schoedsack dela distanța de 25 de metri. În clipa următoare el trebuia să sară cu aparatul său într'o adâncime, unde așezând deacurmezișul câteva scânduri să lucreze mai departe.

Au fost amenințați, cei doi îndrăsneți, nu numai de animalele sălbatice dar și de toate celelalte pericole ale naturii care nu voiau să-și desvăluie secretele: climatul tropical, caldura, apa rea la gust, înțepăturile țânțarilor cari produc friguri și toate celelalte flageluri.

Șapte oameni din echipă au murit de holeră.

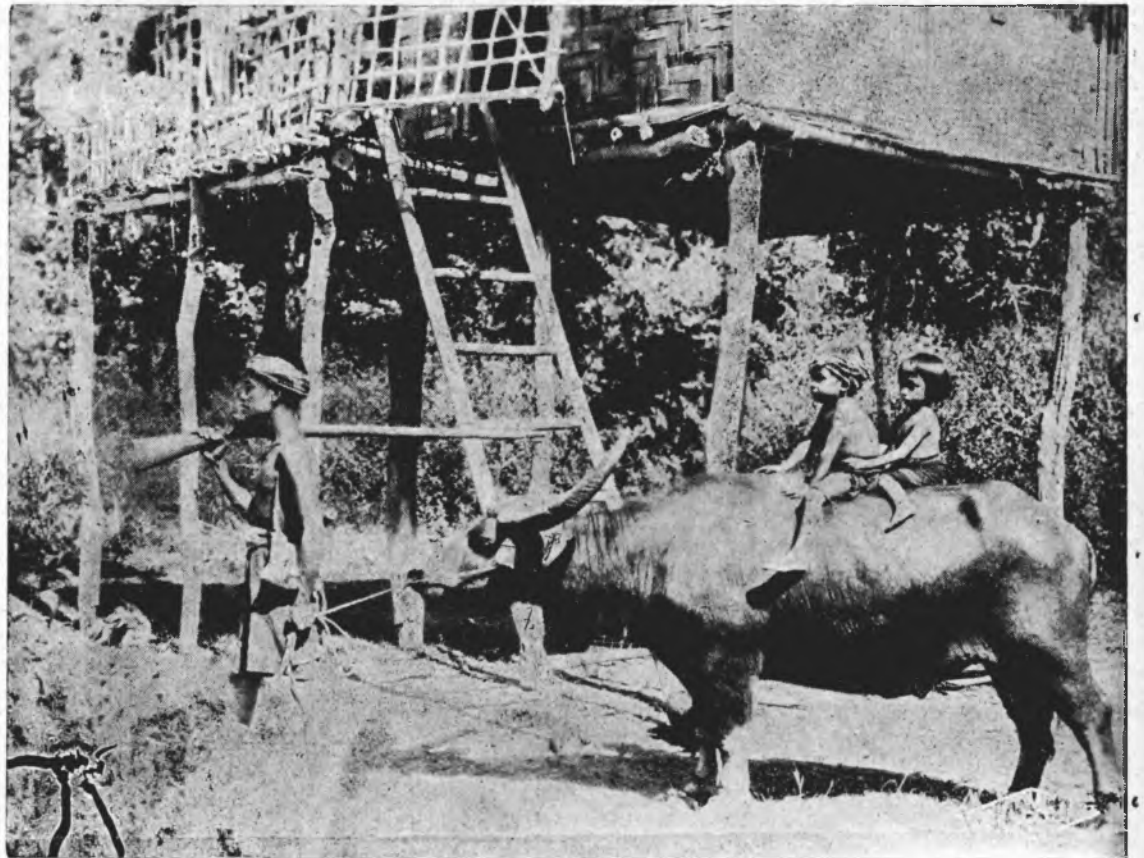
Cea mai mare piedecă pe care au întâlnit-o însă, regisorul și cinematograful, a fost bănuiala și prostia oamenilor. La început indigenii fugiau înspăimântați de taina mistică mașini. După sfortări de câteva luni, s'au putut împrieteni cu ea. Apoi ei au devenit candidați serioși ai artei mute: mahabili, lip-

șiți de ambiții vane și ascultători. Viața lor e o luptă continuă cu sălbătăciunile. Pentru fiecare pas de pământ și pentru fiecare bucată de pâine trebuie să se ostenească mult.

Intre ei există o solidaritate foarte mare: dacă cineva e lipsit de mijloace și nu poate nici munci, îi sar cu toți într'ajutor și îi procură tot ce e de nevoie. În această regiune nu s'au întâmplat nici omo-

**Scenă din filmul „Chang”
Interiorul casei din pădurea unde locuiește Kru**

**Scenă din filmul „Chang”
Bivolul asiatic, cel mai util animal domestic al Siamului**

ruri și nici furturi. Groaza locuitorilor e tigru sălbatic și de teama lui își fac casele deasupra unor pari înalți, apărându-și animalele de casă. Impotriva sălbătăciunii,

prin garduri puternice. Cu toate acestea sunt mulți acei cari cad victimă tigrilor. Timp de un an de zile, dintr'o sută de locuitori cel puțin douăzeci sunt jertfa acestor bestii

și aproape nu există familie în care să nu lipsească câte unul sau doi membrii, mâncați de tigri.

Tovarăși credincioși ai omului, în aceste părți sunt bivoli, caprele

și maimuțele. Acestea din urmă sunt pentru negrii, ceea ce sunt câinii pentru albi. Curios e faptul ca elefantul îmblânzit devine un adevărat renegat. De unde atâta vreme cât trăiește în turmă, în mijlocul pădurilor seculare, consideră pe om ca cel mai periculos rival al său, de îndată ce e îmblânzit, el se îndreaptă împotriva tovarășilor săi sălbatici și ajută la domesticirea lor. În povestea filmului se arată acest lucru.

Dacă locuitorii acestor păduri găsesc vre-un pui de elefant și-l duc acasă, părinții, elefanții bătrâni, nu se pot împăca cu pierderea copilului. Ei merg după el și dacă-l găsesc îl eliberează. În răzbunarea lor distrug și casa celui ce le-a furat copilul, așa încât locuitorii sunt nevoiți să se refugieze și să-și caute adăpost în alte sate. Adesea se întâmplă ca o turmă întreagă să se abată asupra vre-unui cătun și să-l distrugă complet. Changul este strigătul de triumf al elefanților biruitori. El răsună în văzduh, înghetând sângele în bietii locuitori ai acestor meleaguri.

Puterea naturii învinge pe omul slab. Dar Kru-ul, jefuit de averea sa, o ia iar dela capăt, își reconstruiește adăpostul. Și această muncă o face încet, în mod stăruitor, fără să obosiască, ca și înaintașii lor.

Și în cele din urmă omul iese învingător și își inhamă la jug, puterea oarbă.

Un exemplar al filmului Chang s'a păstrat în muzeul Britanic din Londra, la secția istoriei, spre a rămânea dovadă, pentru generațiile viitoare, de curajul și îndrăsniala omului din timpurile noastre.

În toate orașele din lume, unde s'a rulat acest film până azi, spectatorii au rămas într'un adevărat extas. Mii de oameni s'au îmbulzit în fața pânzei și în special școalele, pentru ca și copii să înțeleagă demnitatea omului

Scenă din filmul „Chang“

După rularea scenei, fiara devenind agresivă a fost ucisă

Scenă din filmul „Chang“
Puiul de elefant domesticit

Plătim 100,000 de Lei
în schimb la 1200 Lei
fără examinare medicală,
ori cui, până la etatea de
85 ani, care se înscrie la
Instituția noastră:
„AMERICA“
Prima Soc. de Asigurare și Banca
TURDA
Piața Mare No. 29
Grăbiți cu toții să vă înscrie
Primim agenți destoinici.
Cautăm agenți în toată țara cu
provision mare.

ȘCOALA VIETII

Studiul radiofonic pentru tineret.

CĂȚI dintre cititorii noștri știu că există vre-o 12 chipuri, spre a face un nod, fiecare în altfel și potrivit cazurilor speciale? Aceste noduri, trebuie să fie făcute astfel încât să țină tot atât de strâns ca și nodul gordian și cu toate acestea să poată fi ușor desfăcute, chiar de un copil, fără sabia lui Alexandru cel Mare.

Căți dintre cititorii noștri nu se găsesc adesea zăpăciți, când în mijlocul circulației animate, la înierucșarea bulevardului Academiei cu Calea Victoriei, sunt nevoiți să treacă de pe un trotuar pe cellalt, într-o zi de primăvară, sau de toamnă, pe la orele 5?

Căți dintre cititorii noștri știu să prevadă timpul, știu dacă e nevoie sau nu de umbrelă, dacă se pot duce în haine albe la plimbare vara, sau dacă riscă să fie prinși de furtună?

Căți dintre aceiași cititori știu să se orienteze pe o șosea, unde n'au mai fost niciodată, într'un oraș pe care-l vizitează pentru prima oară, într'o localitate necunoscută.

În sfârșit, căți dintre cititori știu să-și vină singuri într'ajutor, atunci când e nevoie, să facă în grabă foc, când nu au toate la îndemână, să

Oră de muzică cu armonica do gură

dea ajutor în caz de accident — fără să fie medicul de față — să se domnia, — s'au înființat școli speciale, mirească în fața unei mașini, sau unde copiii să învețe lucrurile practice, de care au nevoie în viață. In aceste școli există secțiuni, unde

Școala daneză pentru fete tinere: ora de gospodărie.

Școala modernă americană pentru surdo-muți.

copiii învață să gătească, să alcătuiască mese substanțiale și economice și să cunoască valoarea nutritivă a fiecărui aliment.

În alte secțiuni copiii se obișnu-

coboare din tramvae și trenuri, etc.

Există secțiuni pentru meteorologie — insistăm din nou, numai din punct de vedere practic — există secțiuni pentru radio și mecanică,

Oră de comunicație într-o școală din Berlin.

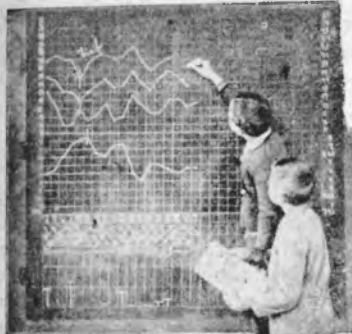
iesc cu negoțul, învață comerțul, atâta cât are nevoie să știe fiecare, în viața de toate zilele. Acestea nu în mod teoretic, ci practic, cumpărând ei singuri, vânzând, ținând socoteli, pentru trebuințele școlii.

În secția de comunicații, copiii învață în mod practic să expedieze scrisori, să vorbească la telefon, să umble în mijlocul aglomerațiilor mari, să se orienteze, să se urce și să se

desplăcească, pentru medicina uzuală, pentru ero-

torie de casă, etc. Copiii urmează toate aceste secțiuni practice, paralel cu studiile teoretice pe care le fac, în școlile obișnuite.

Cât de necesar ar fi să se introducă și la noi, alături de școala primară sau liceu, secțiuni de acestea de „școală pentru viață.“

Copiii învață prevederea timpului.

Comunicațiile ca studiu: ora de studiu postal, cântărirea scrisorilor pentru francarea justă și exercițiu la telefon.

Tinerii învață principiile tehnice și fizicale ale zborului

Solicitați de numeroși părinți, am amânat alegerea celor mai frumoși copii pentru data de 8 Aprilie — până la acea dată mai primim spre publicare fotografiile ale concurenților

Principesa mostenitoare a Belgiei fericită ca mamă. Prințesa Astrid de Suedia soția prințului moștenitor belgian, conduce singură, însoțită de doică, căruciorul copilului ei, prin stradele orașului Bruxelles

Un boxeur care devine aviator. Unul dintre cei mai renumiți boxeuri americani, în greutate mijlocie, Stribling, s'a angajat în aviația americană

O ultimă fotografie a Lordului Asquith și Oxford care a murit săptămâna trecută la Londra

Încercare de salvare pentru o eventuală viitoare catastrofă de submarin. În America se fac încercări numeroase pentru ca într-o eventuală scufundare a submarinelor să se poată da ajutoarele necesare. Se lucrează cu un tanc uiaș în care se coboară scafandrieri până pe fundul mării. La acel tanc se găsesc legate tuburi lungi prin care se trimite aer și alimente

Chiar exercitând o profesiune bărbătească, femeia vrea să fie frumoasă! Aceasta e părerea celor două sute de sofeuze (conducătoare de automobil) din Chicago, cea mai nouă senzație a orașului american. Acestea nu numai că sunt mai precaute decât colegii bărbați, dar dat fiind concurența de când femeile sunt la volan, și la bații nobile cu mai multă grijă, prin Chicago

Lloyd George ziarist

Colegul meu L. G. câștigă 18,350 de lire sterline anual

In călătoria sa spre America, Lloyd George a făcut un popas în insula Madeira.
Fotografia noastră îl reprezintă aici împreună cu familia

NUMAI atunci își poate da seama cineva cât de strălucită este cariera de gazetar, când stă de vorbă cu un coleg atât de admirabil, cum este L. G.

Lloyd George, pe care chiar ziaristii englezi îl numesc în mod cu totul familiar: colegul L. G., spune unui gazetar din Lisabona că nimic nu l-a mulțumit pe lumea aceasta, ca ziaristica. Și nu e vorba numai de mulțumirea sufletească, pe care o are autorul articolelor reproduse în toată presa mondială. L. G. făcându-și bilanțul pe ultimii patru ani, arată că, în acest timp, a câștigat mai mult, decât tot ce câștigase în viața sa trecută, într'o activitate de 16 ani. În mediu, într'un an de zile, în acest ultim timp, venitul său a fost de 18,350 lire sterline (peste 10 milioane lei).

Intr'adevăr e de copănit colegul L. G., care 16 ani de zile și i-a prăpădit într'o carieră, care nu i-a produs nici atât cât poate avea astăzi în patru. Cum de nu i-a venit în minte mai curând că, în el, există talent de gazetar și de ce nu s'a apucat să scrie imediat articole?

L. G. întreaga sa tinerețe a stat departe de aceasta activitate și n'a apucat condeiul în mână, decât după ce a împlinit 60 de ani. Dacă ar fi îmbrățișat cariera de ziarist

cu 36 ani mai înainte, el ar avea astăzi o avere fantastică. Dar Lloyd George și-a greșit cariera, el nu-și cunoștea aptitudinile, s'a făcut avocat și s'a străduit să intre în Parlamentul englez.

În special e păcat de cei 16 ani din urmă, cari nu i-au produs nici o satisfacție morală și nu i-au adus nici un venit material atât cât ultimii patru ani. Ce a făcut în acei 16 ani? A făcut carieră politică. A trecut printr'o lungă serie de fotolii capionate. A fost ministru de comerț, ministru de finanțe, ministru al munițiilor în războiu, în urmă ministru de războiu și apoi președintele consiliului de miniștri.

L. G., înainte de a câștiga 18,350 de lire sterline anual, era cunoscut sub numele de Lloyd George. Și aceasta a făcut-o numai spre a avea un nume popular.

Iscălitura de L. G. o pune numai dedesubtul articolelor, sub titlul lor dânsul își scrie numele complet Lloyd George. Și astfel se explică răsunetul mare pe care-l au articolele sale. Căci dacă ar scrie numai L. G. atunci directorii gazetelor, în care el își publică articolele, n'ar ști cine le scrie și nici Lloyd George n'ar câștiga atâta.

Colegii englezi ai gazetarului L. G. s'au ocupat de problema veniturilor lui Lloyd George. Ziarul „Daily News” a făcut chiar oarecari

ironii. Intr'adevăr e interesant — scrie ziarul englez — că politica nu l-a mulțumit pe Lloyd George. La vârsta de 27 ani el a ajuns în Parlament, ba chiar în primele bănci ale Parlamentului. Liberalii l-au însărcinat să lupte împotriva marelui Chamberlain. Astăzi nu mai are nici o slujbă, partidul său e înfrânt și totuși dânsul e cel mai cunoscut englez din lume. În ultimii patru ani prestigiul său politic, n'ar fi scăzut cu nimic, totuși el nu s'a mulțumit cu succesele avute, n'a vrut să se culce pe lauri câștigați, a privit și în alte direcții și a devenit L. G. ziaristul.

Așa vorbesc despre el prietenii. Oare ce vor fi spunând dușmanii săi? Nu importă. Există o oarecare cantitate de invidie în penița fiecărui gazetar.

L. G. e un gazetar perfect. Și chiar de n'ar fi fost cariera sa politică, tot ar fi putut trăi, de pe urma articolelor sale. Poate n'ar fi câștigat 18,350 de lire sterline anual, dar venitul său ar fi fost totuși destul de frumos. Pentru că într'insul există două talente deosebite: cel de gazetar și cel de organizator; al redactorului și al administratorului. Și deoarece el știe că administrația este lucrul cel mai important, pe aceasta pune și el mai multă bază. Dupăcum în războiu a știut să organizeze frontul

unic, iar ca președinte al consiliului aceea propagandă extraordinară, împotriva germanilor, tot astfel și-a organizat acum plasarea articolelor sale. Și-a vândut articolul și cu două lire sterline, dacă ziarele s'au obligat să i le publice pe toate, de orice natură ar fi și în toate limbile culte.

Directorii de ziare, la început, se așteptau să găsiască în aceste articole, senzații extraordinare, amintiri, destăinuirea multor enigme politice, etc. Lloyd George însă s'a ferit să împărtășiască vre-un secret mai mare. Mici aluzii, dar întotdeauna a înconjurat miezul. Se pare, din citirea articolelor sale, că întotdeauna păstrează pentru sine, marele secret, pentru vremuri când eventual articolele sale ar fi mai puțin căutate. A scris despre greve, despre fasciști, despre cărți de rugăciune, dar niciodată n'a descoperit taine politice, n'a amintit nimic despre culisele tratativilor de pace, deși din trinitatea: Lloyd George, Wilson, Clemenceau, dânsul era în totdeauna mai comunicativ. Dacă se întâmplă să spună ceva în introducere, și a aștepta să urmeze un final senzațional, o bombă — cum se spune în gazetărie — descoperi la urmă că în general n'a fost decât o simplă rachetă. Din acest punct de vedere dânsul are afinități cu Bernard Shaw. După-

cum Shaw în totdeauna are la baza scrierilor sale o pregătire foarte temeinică, tot astfel Lloyd George are la baza articolelor sale de presă cunoștința exactă a lucrurilor. De foarte multe ori Lloyd George nu înșiră faptele, pentru că acestea sunt urite, iar el este optimist și crede în Biblie. El știe să scrie cu mult gust, are imagini originale, are multă logică, și adevăr. Dar fiindcă e și metodist și progresist, întotdeauna e puțin rațetie.

Glumei dar șiret, din rândurile sale pare că apare frunța lată, ca un semn de spaimă pentru dușmani.

Serie de patru ani, aduna averi, și e tot mai popular.

Oare îl pasionează gazetăria mai mult decât politica? Desigur. În curând va fi iar președinte al consiliului de miniștri. Chiar faptul că a scris o lecție în abecedarul politicienilor, arată cum poate să rămână și pe mai departe un om politic. Cazul său ar putea sluji ca pildă elocventă și ziariștilor, arătându-le cum pot aceștia să ajungă, în toate ziarele din lume, să câștige bani mulți: un om până la 37 de ani e politician, timp de 16 ani e ministru, stă în fruntea unui imperiu întins, știe totul, și nu scrie nimic!

EXPOZIȚIE DE CĂINI LA BERLIN

Bernardin

EXPOZIȚIE DE CĂINI LA BERLIN

Căine ciobanesc german

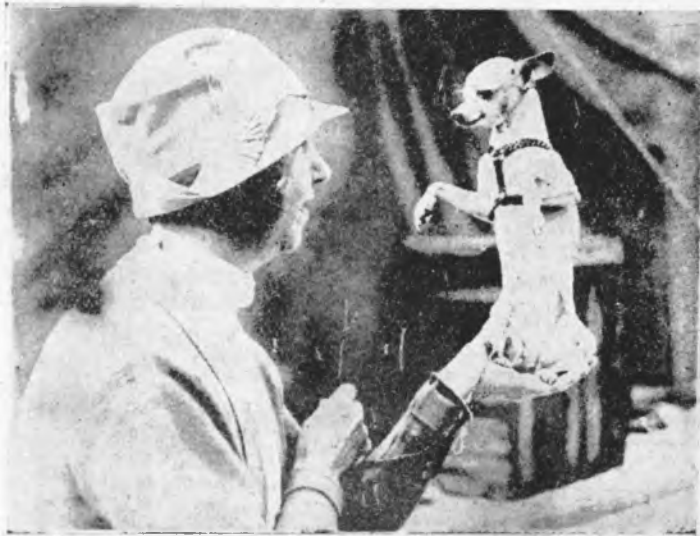
EXPOZIȚIE DE CĂINI LA BERLIN

Colli englez

SPIRIT DE PREVEDERE

Pharmacistul (către femeea sa foarte grasă): „Mai ales te rog să nu vii acum câteva zile în prăvălie! Vreau să vând cele 6 sticle din preparatul meu pentru slăbire!”

C cațelușă care poate sta pe mâna stăpânii sale și căreia îi pare de sigur rău că nu capătă pentru aceasta un premiu

Lon Chaney, renumitul artist de cinematograf, cu fața cea mai mobilă, în rolul titular din filmul „Mr. Wu.”

La începutul lui Februarie a avut loc un concurs pentru alegerea celei mai frumoase femei cu câine: doamna Gabbe a fost aleasă ca regină a câinilor

Campioana unui nou sport. D-șoara v. Mednyanski din Ungaria, a fost declarată campioană în jocul de tennis pe masă

POȘTA REDACȚIEI

Mai mulți abonați Ploesteni. — În două rânduri revista — din motive independente de voința noastră — în urma unor accidente în zincografie, a apărut neregulată. Am explicat însă la vreme că abonamentul la revistă se consideră de 52 numere anul, așa încât cititorii nu pierd nimic. Punându-se din nou în ordine zincografia revista continuă să apară regulat.

Părjol G. Constantin, T-Severin. — Răspunsul Dv. la concursul „Cu ce se ocupă Doamna, cu ce se ocupă Domnul” a sosit prea târziu la redacție, după ce îl închisesem.

M. Ionescu, Vaslui. — Deslegările la jocuri se primesc și după fiecare număr și toate deodată. Am su primat bonul de control, în urma cererii a numeroși cititori. Dacă numele Dv. n'a figurat printre concurenți aceasta înseamnă că ați trimis deslegările prea târziu.

N. C. Ciomaga, Gura-Văii Stăni-lești. — O piesă de teatru în general are o întindere mare și spațiul din revista noastră e prea restrâns pentru asemenea operă. N'am putea face cu dv. o excepție și vă închipuiți ce ar fi dacă am publica piesele de teatru ale tuturor solicitanților.

Furnizorul curții regale române

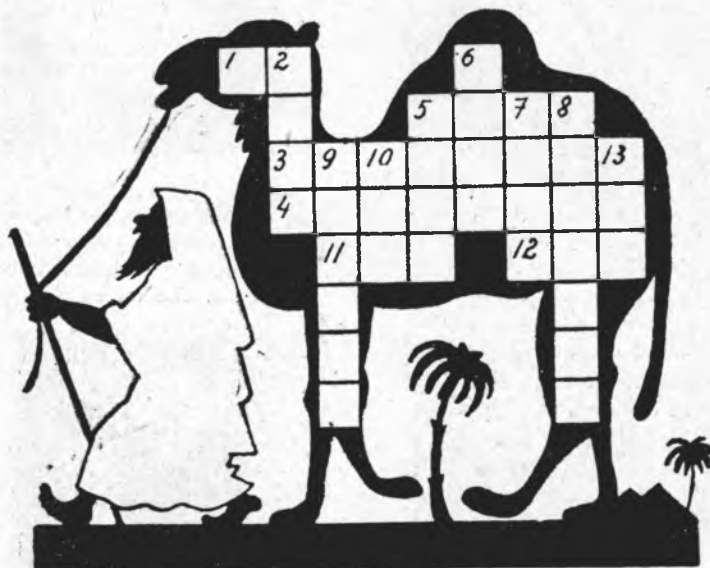
Argintărie,
Bijuterii de fine
Obiecte de artă
Ceasornice de
precizie

Nu faceți cumpăraturile D-v., până ce n'ați vizitat mai întâi marele magazin. — Prețuri ieftine și fixe!

Henry S. Braunfeld
Cluj. Piața Unirei Nr. 15. Telefon-interurban 643.

(10 puncte) **JOC NO. 1**
Cuvinte încrucișate, trimis de F. Beșicariu-București

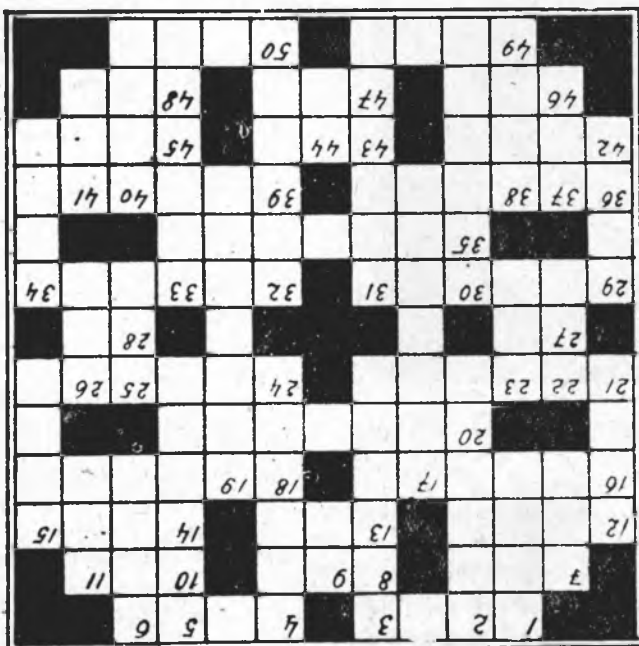
VERTICAL:

2. Fericirea caravanei
9. Semnal
10. Copac rășinos
5. Pământ
6. Sub bărbie
7. Aparat de război
8. Stricat
13. Atmosferă

ORIZONTAL:

1. Notă muzicală
5. Cântec de leagăn
3. Căldură
4. Mâncări
11. Nume femeie
12. Infinit ireal

JOC No. 2. Cuvinte încrucișate (10 puncte)
trimise de Gelu I. Ștefănescu—Tighina

ORIZONTAL:

1. Scritor jansenist (1613-1684)
4. Convențional inamic al Girondinilor (1750-1816)
7. Locașul fericirilor
8. Pom roditor
10. Câmp curățit de tufe (trans.)
12. Copil francez celebru prin eroismul său
13. Papagal în America

14. Imperiu în Asia
16. Pictor spaniol 1588-1656
20. A desface din cătușe
21. Un fel de litere
24. Sfioasă
27. Notă muzicală (invers)
29. Vânt puternic
32. Poet italian (1569-1625)

VERTICAL:

1. Loc închis și acoperit
2. Plantă

3. Vrajmaș
4. Dependențe
5. Locuitorii unui stat american
6. Rupturi în părțile moi ale testului
7. Vehicul
11. Broască la uși (transilv.)
12. Oraș în Italia
15. Fiica lui Atlas
17. A se așeza undeva
19. Enervată
22. Artă de a trage la țintă
23. Interjecție (mold.)

25. Râu în Asia
26. Fiul lui Iacob
29. Slăbit de boală
30. Fluviu în Europa
31. Insemnare scurtă
32. Oraș în Spania
33. Cotigă
34. Pom roditor
38. Domn moldovean
40. Sgârcit
41. Fluviu în Europa
44. Pronume
35. Anapoda (mold.)
36. Măhnit
39. Neam turcesc din Basarabia
42. Râu în Italia
43. În urzeală
45. Eșit
46. Fluviu în Europa
47. Povară de porumb
48. Câmp întins cu bucate
49. Oroș în Japonia
50. Poet persan.

Deslegările jocurilor se primesc Următorii șapte deslegători, primen la redacție până la 10 Aprilie c. câte un volum din operele autorilor. Fiecare joc acordă deslegătorului un renumiți. Deasemenea vom publica număr oarecare de puncte. Cel care numele tuturor deslegătorilor. Preț obține numărul cel mai mare de miile se vor distribui la 20 Aprilie puncte, prin deslegarea celui mai mare număr de jocuri, din numerile. In numărul viitor vom publica 7, 8, 9 și 10, va primi un premiu deslegările jocurilor pe luna Fe de 1000 lei. Premiul al doilea e de bruarie. 500 lei; premiul al treilea 300 lei.

Berea „URSUS”

Berea „URSUS-EXTRA”

Berea „HERCULES”

sunt mărcile cele mai bune.

Ursus Fabrica de Bere S. A.
CLUJ (Mănăștur)

VIITORUL
SOCIETATE ÎN COMANDITĂ PEN-
TRU AJUTORĂRI DE DOTE
CLUJ, STRADA MEMORANDULUI NO. 4.

Primesc dotă (zestre)

Domnișoarele, doamnele și domni, cari voesc să se căsătoriască dacă incheii contract cu institutul nostru. Plătim sau dăm: celor din clasa I. 100.000 lei numerar sau o garnitură completă de dormitor, soufragerile și bucătărie, în valoare totală de 120.000 lei.

Celor din clasa II. 70.000 lei numerar, sau o garnitură completă pentru un dormitor, soufragerie și bucătărie, în valoare totală de 80.000 lei.

Celor din clasa III. 40.000 lei numerar, sau o garnitură completă pentru dormitor și bucătărie în valoare de 50.000 lei.

În sensul condițiilor noastre generale, plătim în numerar ajutorul de dotă și acelor persoane cari nu se vor căsători.

Cele mai avantajoase condițiuni

Inscrierile se pot face: în Cluj, la sediul societății, Str. Memorandului 4. Căutăm reprezentanți cu salariu fix în toată țara, cari să poseadă garanție morală și materială.

Christul tranșelor de război

RĂZBOIUL a lăsat amintiri tragice nenumărate, în mai toate părțile lumii. A fost atât de groaznic acest războiu al omenirii încât urmele sale se vor păstra încă multă vreme. Dar două monumente dintre cele mai curioase, atât prin forma lor tragică cât și prin înfăptuire aproape miraculoasă, care le-a produs, se găsesc în mult în-cercata Franța.

Unul dintre ele e vestita tranșee de lângă Verdun, unde se găsesc îngropate, în poziție de drepti, cadavrele a sute de infanteriști francezi din Regimentul 137. La 12 Iulie 1916 aceștia au fost îngropați de vii prin prăbușirea tranșeei care s'a scufundat. Ei se pregăteau tocmai să iasă la câmp liber, când au fost surprinși de moarte: tranșeea slăbită de ploaie s'a scufundat cu ei. Soldații s'au găsit astfel înmormântați, fără a putea face o singură mișcare ca să se libereze. Ei se găsesc cu baionetele fixate spre parapetul din fața tranșeei, gata să iasă la atac împotriva inamicului. Și astăzi se găsesc acolo acele sute de schelete, ținând într'un mod dramatic arma gata de atac. Guvernul francez a ridicat deasupra acestui loc tragic un monument: „Tranșeea baionetelor”.

O altă amintire tristă a războiului, tot în Franța, este ceea ce se numește: „Christul tranșelor”. Este partea superioară a unei statuie a Mântuitorului, frântă de violența artileriei germane, de pe o biserică, din apropierea lui Neuchapelle. Statuia s'a prăbușit la pământ, dar a căzut în picioare. În

această poziție, imaginea lui Christ, cu mâinile ridicate, pare o înfățișare simbolică, de adânc dramatism, de pietate și melancolie; Christos îngrozit de scenele tragice pe care le-a văzut, și de toată nebulia războiului.

Guvernul francez, într'un timp,

Christul tranșelor așa cum se găsește doborât de o ghiulea de tun, în mijlocul vâlmașagului războinic, de pe catedrale din Neuchapelle

plănuia să inconjore această statuă a Mântuitorului, în tranșeele războiului, printr'un gard de fier. S'a renunțat apoi la acest plan, pentru că figura, în felul cum se găsește astăzi, fără nici un artificiu, prezintă un dramatism mult mai real. Isus pare că cere oamenilor pace și încetarea grozăviilor.

Spatele cel mai frumos

UN congres medical, ținut de curând în America, a hotărât să aleagă și să premieze cel mai frumos spate din lume. Premiul a fost câștigat de domnișoara Virginia Parent, din Los Angeles, după ce o comisie de experți a cercetat 400 de concurente.

Miss Virginia Parent, femeia cu „spatele perfect” din America

Intr'un alt concurs similar, la care au participat un număr mult mai mare de femei, peste 40.000, premiul „celui mai perfect spate” a fost obținut de către doamna Virginia Pearson. Trebuie să observăm că al doilea premiu l-a obținut o femeie de 70 de ani, dovodindu-se astfel că bătrânețea nu e un argument hotărâtor, pentru conservarea frumuseții.

Un spate frumos — după rapoartele medicilor — dau dovada sănătății depline. El învederează că toate funcțiile organice se petrec în cea mai perfectă coordonație și astfel cercetarea spatelui are importanță atât pentru sănătate cât și pentru etetică.

DE CĂȚI ANI E?

Telefonul sbârâie noaptea la doctor. El se grăbește la aparat. Vocea turburată a unui tată:

— Veniți repede domnule doctor, copilul meu a înghițit o monedă de aur de 20 de lei!

— De câți ani e?

— Nu știu sigur mi se pare că din 1906.

Serbarea la Căminul Asociației creștine a femeilor române, în prezența A. S. R. Principesa Ileana (în mijloc).

Ce este telegrafia și telefonul fără fir?

Telegrafia este tot atât de veche pe pământ, ca și omul. Se cunoaște anecdota clasică: un călător găcind la Roma, în pământ, o bucată de sârmă de cupru, a dedus că romanii cunoșteau telegrafia cu fir. Povestind aceasta unui prieten, amicul său, un glumel, i-a ripostat:

Ai dreptate. Cu mine a fost și mai curios: umblând în India am căutat peste tot și n'am găsit nici un fir de sârmă. Am înțeles de aici că vechii indienii cunoșteau telegrafia fără fir!

Dacă deducția logică a glumetului nostru, voia să fie nu mai o satiră, nu e mai puțin adevărat că de fapt telegrafia fără fir, în înțelesul strict al cuvântului, a fost cea dintâi cunoscută. Într'adevăr nu era altceva decât telegrafie fără fir comunicată prin semne, între doi oameni, cari se vedeau la distanță. Când omul primitiv a ridicat brațul în sus, spre a face un semn tovarășului său, el îi telegrafia. Prin aceasta el trimitea o știre la distanță. Și telegrafie, chiar în sensul etimologic al cuvântului, înseamnă tocmai această comunicare la distanță. Imaginea brațului care se ridica, era dusă până la ochiul tovarășului, de unde luminoase. Și întrucât nu există o conductă în legătură între cei doi oameni, aceasta era telegrafie fără fir. Mai mult, știința de azi a dovedit că între acest sistem de telegrafie și radio telegrafia nu există aproape nici un fel de deosebire, căci radiațiunile luminoase sunt unde electrice, deosebirea între ele fiind numai, ca să spunem astfel — mărimea pasului pe care-l calcă, aceste două feluri de radiațiuni.

Între telegrafia fără fir rudimentară, a omului primitiv, și actuala noastră telegrafie fără fir, care înconjură pământul, de mai multe ori, există o cale uriașă. A fost nevoie de o muncă extraordinară, până când omul să ajungă să descopere că există forțe electrice în lumină și că cu ajutorul unor asemenea forțe se pot produce multe feluri de radiațiuni. Toată opera științifică, de multe milenii, stă în aceasta descoperire.

Fără îndoială că dacă am fi spus unui roman, în antichitate, că lumina este o mișcare de vibrație el ar fi răs și ar fi arătat că razele, care străbat nouri, venind de la soare, sunt niște lucruri drepte. A fost nevoie

de multă străduință din partea creierului omenesc, ca să-și poată da seama că linia dreaptă aparentă, a razelor solare și a luminii, nu este în realitate decât o mișcare tremurătoare a unor unde, dar atât de mică, încât fiecare în parte nu poate fi deosebită. Și ce sfortare a minții trebuie încă, spre a pricepe că există în spațiu multe alte mișcări vibratorii, despre care noi, în mod direct, nu putem lua cunoștință.

Căci aceasta este cea mai mare minune a undelor de radio, ceea ce le face să fie atât de tainice: că noi nu putem să le percepem direct. Nu avem nici un organ adaptat pentru aceasta. Pentru undele de lumină avem ochii. Aceștia sunt excitați, când sunt loviți de asemenea unde și noi „vedem lumină”. Pentru undele sonore (ale sunetului) avem urechea. Când sunetul (unda sonoră) lovește timpanul, noi „auzim sunetul”. Dar pentru undele de radio, noi n'avem nici un organ de simțire. Trec pe lângă noi fără să știm. Poate în momentul când citim acestea, străbat camera și trupul nostru, dar noi nu știm.

Tehnica și știința care ne-au dat posibilitatea să percepem totuși aceste unde, a făcut o op-

ră uriașă. Astăzi undele de radio sunt prinse în aparate minunate, care le preschimbă în curent electric și apoi acest curent în unde sonore; iar când noi auzim un sunet, înseamnă că percepem și unda de radio. Receptorul de radio, aparatul radiofonic, este pentru undele de radio ceea ce e urechea pentru undele sonore, ceea ce este ochiul pentru undele luminoase. El este, într-o anumită măsură, urechea radiului. Această ureche și-a construit-o unul singur.

Într-o serie de articole vom căuta să arătăm, și pentru cei cari nu cunosc în mod aprofundat fizica, cum este construită această ureche a tehnicii moderne. Vom tâlmăci pe înțelesul tuturor fenomenele telegrafiei și telefoniei fără fir, vom căuta să explicăm cugetarea și deducțiunile inginerilor și fizicienilor, cari au creat un capitol nou în tehnică.

Totodată, în mod practic, vom arăta cititorilor noștri cum își pot construi singuri un aparat de recepție, pentru unde radiofonice, și cum pot stăpâni forțele nebănuite.

În numărul viitor vom vorbi despre undele electrice.

Romantă

Îubirea ta a fost capriciu,
Îubirea mea un ideal —
Eu-am fost statornic ca un munte
Tu trecătoare ca un val.

Ești albă ca omătul proaspăt,
Senină ești ca un izvor —
Eu sunt cernit ca un călugăr
Și gârbov ca un cerșetor.

Ești sprintena ca o gazelă,
Curată ești ca un pahar, —
Eu sunt bătrân ca un apostol
Și urc cu crucea spre calvar.

Plec sfâșiat de suferință
Cu gândul țintă la trecut.
Durerile mă leagă 'n lanțuri —
Mi-e trupul temniță de înt.

Îubirea ta a fost capriciu,
Îubirea mea un ideal —
Eu-am fost statornic ca un munte
Tu trecătoare ca un val.

Iustin Ilieș

ȘEZĂTOARE

Duminecă 11 Martie ora 11 dimineața va avea loc în Sala Teatrului Nostru o șezătoare artistică literară organizată de d-na Sorina Cassovan-Pas.

D-na Lucia Sturdza Bulandra va ține o conferință în legătură cu teatrul.

Din program fac parte d-na Tantzi Cutava Barozzi Sorana, d-na Marietta Sadoveanu, Dida Solomon, d. Ion Manolescu, d-nele M. Frollo, E. Marghitta Sorina Cassovan-Pas.

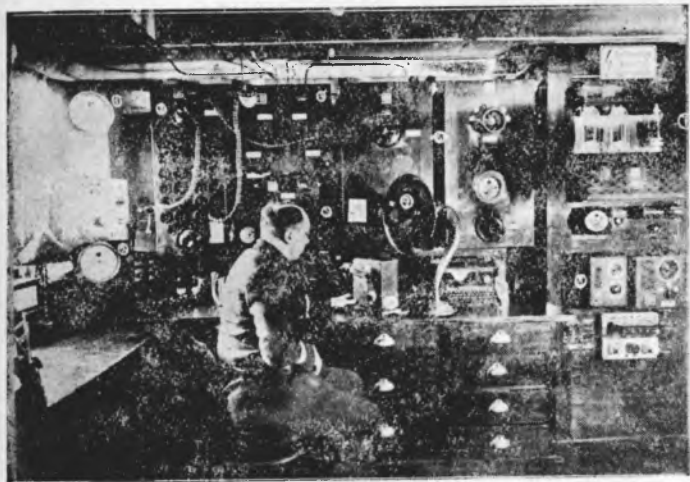
Șezătoarea se va bucura și de concursul prețios al d-rei Maria Ventura.

Biletele se găsesc la Librăria Universală Alcalay și la Casa teatrului, în ziua șezătoarei.

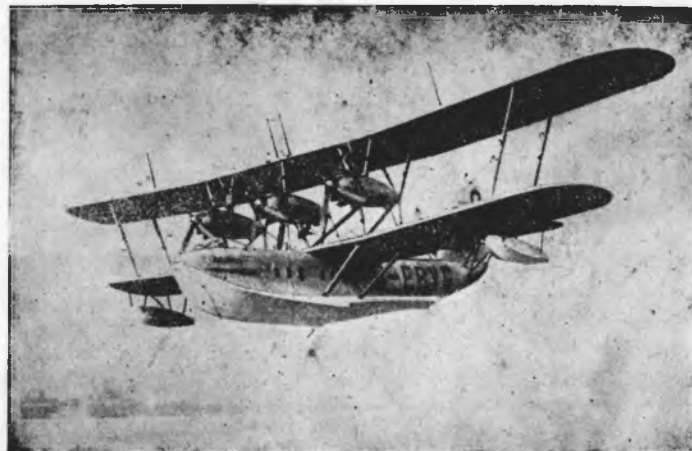
Primirea Regelui din Afganistan la Berlin: Președintele republicii germane cu Regele Amanullah din Afganistan și regina

Săptămâna tehnică

TELEFONIA FĂRĂ FIR IN MIJLOCUL MĂRII

Societatea Happag a instalat pe mai multe vapoare ale sale transoceanice, telefonie fără fir, permițând astfel călătorilor să vorbească dela o depărtare de 600 de mile cu cele din urmă stațiuni de pe coastă, atât americană cât și europeană. Ilustrația noastră reprezintă instalația de pe bord

Cel mai mare avion din lume este hidroplanul metalic uriaș „Calcutta”, care aparține englezilor și a fost terminat in ultimile zile. Ilustrația noastră il reprezintă in primul său sbor.

La deschiderea legăturii telefonice fără fir între Berlin—New-York. D-șoara Hildegard Zink stabilește pentru prima dată legătură

O CATASTROPĂ DE AUTOMOBIL

Americanul Lockhardt încercând să întreaacă recordul lui Campbell, dela 19 Februarie, a intrat, pe pla a dela Daitonabeach (Florida), cu mașina în apă. Lockhard și-a rupt brațul și mai multe coaste. Ilustrația noastră il arată înainte de plecare in automobil

Un nou record mondial cu automobilul: Cartan Malcom Campbell a putut de cprând să imbunătățiască recordul de viteză a lui Segrave parcurgând o distanță de o milă cu o înțeleală de 332.992 km. pe plaja dela Daitona each (Florida)

Ambasadorul american Schurmann vorbește cel dintâi prin fără fir cu New-York
Ministrul poștelor german Schaefer vorbește cu ambasadorul german do Prittwitz și Gaffron la Washington

CITIȚI ȘI RĂSPÂNDIȚI

„REALITATEA”

32. Nicu P. Vasilescu 2 ani, Focșani. — 33. Getta Corjinowski, 4 ani, București. — 34. Ecaterina Dobrotescu, 2 ani, București. — 35. Paul D. Brătulescu, 2 ani, Călărași. — 36. Berina Weisman, 2 ani și 9 luni, București. — 37. Marioara Ninina, 2 ani și 3 luni, București. — 38. Georghina Maghearu, 6 ani, Dețta. — 39. — 39. Iulian D. Brătulescu, 2 ani și 9 luni, Călărași. — 40. Babșea Luncescu, Bacău. — 41. Rodica Stavrică, 2 ani și 6 luni, Cluj. — 42. Titi Rotaru, 5 ani și 6 luni, Iași.